

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci

žalobce: O. Ž., IČO: X
sídlem S., S. – Ž.

proti

žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2016, č. j. 142748/2015/KÚSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 13. 5. 2016 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2016, č. j. 142748/2015/KÚSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Říčany (dále jen „městský úřad“) ze dne 16. 10. 2013, č. j. 11782/2013-MURI/OŽP-00085 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byl žalobce jako podnikající fyzická osoba uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), kterého se dopustil tím, že přibližně v období září až prosince roku 2012 bez souhlasu orgánu ochrany přírody provedl škodlivý zásah do významných krajinných prvků vodního toku a rybníka tím, že odbahnil litorální pásma v nátokové části D. rybníka

na pozemku p. č. X v k. ú. T. (dále jen „rybník“), přehradil původní nátokové koryto zeminou a vybudoval nový nátok do rybníka. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí především rozsáhle zabýval odvolacími námitkami žalobce. Uvedl, že z toho, jak žalobce popisuje svou činnost, plyne, že zásahy na vtokové části rybníka, stejně jako úpravu nátokové části, provedl on. Touto činností zasáhl i do mělkovodní části významných krajinných prvků. Žalobce sám přiznal, že obnovil vtok do rybníka. Z fotodokumentace plyne, že původní koryto ztratilo svou funkci, neboť bylo přehrazeno zeminou a přestala v něm téct voda, která byla svedena do obnoveného nátku vybagrovaného žalobcem. Rozhodnutím Městského úřadu Říčany ze dne 4. 11. 2011, č. j. 51763/2011-MUR/OŽP-00085, bylo přitom odsouhlaseno pouze odbahnění rybníka, nikoliv jiné zásahy jako je navrácení vtoku do původního stavu. Žalobce navíc nedodržel podmínky uvedeného rozhodnutí, neboť zlikvidoval litorální pásmo v místě nového vtoku, čímž došlo k zničení biotopu a snížení vodní hladiny rybníka. Žalovaný dále uvedl, že ze spisu i žalobcova odvolání je zřejmé, že přehrazené koryto bylo před provedeným zásahem jediným nátokem do rybníka a nedošlo tak pouze k úpravě nátku do rybníka. Samotné přehrazení nátku zeminou sice nemá vliv na litorální pásmo rybníka, ale má negativní dopad na tento samotný vodní tok, který je také významným krajinným prvkem. Dále uvedl, že zajištění průtočnosti vody rybníkem není zákonným důvodem pro provádění škodlivých zásahů bez souhlasu orgánu ochrany přírody. Litorální pásmo je mělkovodní pásmo s běžnou vodou nadržení do 0,6 m. Čím je vodní sloupec menší, tím větší biodiverzitu na sebe váže. Městský úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že po zásahu žalobce je litorální pásmo hlubší než 0,5 m, což žalobce v odvolání potvrzuje, z čehož plyne, že došlo k odstranění jeho nejcenější části. Hloubka a rozloha litorálního pásma se přitom posuzuje k hladině běžného nadržení rybníka, neboť ke kolísání hladiny dochází v průběhu roku u všech rybníků. Dále uvedl, že polemika žalobce ohledně toho, které koryto je opravdu původní, je zbytečná, neboť žalobce nebyl bez souhlasu orgánu ochrany přírody oprávněn koryto přemísťovat, zaslepovat či bagrovat nové. Je zřejmé, že litorální pásmo bylo žalobcem odstraněno přinejmenším v části vyústění žalobcem nově vytvořeného nátku. Součástí odbahňování rybníka běžně není úprava vtokové části. V tomto případě došlo nad rámec projednané dokumentace k odbahnění a likvidaci litorálního pásma v nátokové části rybníka, čímž byl narušen jeho ekosystém. Nový nátok byl pak žalobcem vybudován jako zemní hloubené koryto ústící nejkratší cestou do rybníka, zatímco původní koryto bylo mělké a lehce meandrující a přehrazením ztratilo svou ekologickou funkci. Žalobce tím vykonal nepovolenou škodlivou činnost. Významné krajinné prvky se posuzují z hlediska zákona o ochraně přírody a krajiny a nikoliv zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Dále konstatoval, že skutkový stav byl městským úřadem zjištěn dostatečně. Ze spisu je zřejmé, že zásah provedl žalobce. Závěrem žalovaný v návaznosti na předchozí zrušující rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 10. 2015, č. j. 46 A 14/2014 – 42, shrnul, v čem spatřuje škodlivost žalobcova zásahu. Uvedl, že původní koryto přehrazením ztratilo svoji ekologickou a stabilizační funkci vodního toku. Voda byla svedena do nově vybagrovaného ekologicky nestabilního nátku. Původní koryto lehce meandrovalo v prostoru vyvýšeniny porostlé olšemi a dotovalo jej vodou, čímž posilovalo celý ekosystém a umožňovalo osídlení živočichy a rostlinami vázanými na vodní prostředí.

Omezením jeho průtoku došlo k negativnímu ovlivnění ekosystému vázaného na vodní prostředí, což je z hlediska ochrany přírody a krajiny nežádoucí, tedy škodlivé. Likvidací nejcennější části litorálního pásma, na kterou je vázána celá řada rostlin a živočichů (obojživelníků, mokřadních rostlin či bezobratlých), pak došlo ke snížení biodiverzity rybníka a narušení jeho ekosystému a tím ke škodlivému zásahu do významného krajinného prvku rybníka.

3. Žalobce v žalobě na úvod obecně odkázal na svá vyjádření ve správním řízení a v řízení před zdejším soudem vedeném pod sp. zn. 46 A 14/2014. Namítl, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav na místě. Dále žalobce namítl, že žalovaný nevycházel z rozhodnutí předcházejících provádění prací na rybníce. Režim rybníka je dán manipulačním a provozním řádem schváleným rozhodnutím Městského úřadu Říčany jako vodoprávního úřadu ze dne 10. 4. 2014, č. j. 95113/2014-MURI/OVÚ/00365. Podle něj je rybník průtočnou a retenční nádrží. V období 19. až 22. dekády kalendářního roku snižuje svou hladinu na hladinu stálého nadržení, což je protipovodňovým opatřením. Výška hladiny rybníka se tedy i s ohledem na meteorologické podmínky mění, čímž se mění i kvalita litorálního pásma. Žalobce nesouhlasí s úvahami žalovaného ohledně hloubky litorálního pásma, neboť ta je dána provozním řádem rybníka. Rozdíly mezi normální hladinou a hladinou stálého nadržení mohou činit až 0,8 metru, nepočítaje v to klimatické jevy. Dále žalobce namítl, že práce na rybníce zajišťovala společnost A. s. r. o., pro kterou žalobce provedl toliko práce na pročištění osy nátok rybníka. Odbahnění rybníka bylo společností A. s. r. o. prováděno sacím bagrem, který se pohybuje pouze na hladině a nemohl tak způsobit zásah do mělkovodního pásma. Nezpůsobil jej ani žalobce, neboť pročišťoval toliko osu původního nátok z Č. potoka v délce 6 m o profilu s hloubkou 1 m a šířkami v koruně 1,5 m a u dna 0,5 m. Žalobce nezasáhl do části nátok, který se vytvořil v důsledku usazování sedimentu v původním nátok, ani nezlikvidoval mělkovodní pásmo rybníka. Tyto skutečnosti žalovaný neprokázal. Dále žalobce namítl, že jím obnovený nátok odpovídal umístění nátok podle správce Č. potoka. Žalovaným zmiňovaný nátok vznikl zanesením rybníka sedimentem v důsledku dlouhodobého znečišťování. Tento nátok tak nebyl původní a vedl k tomu, že se v zadní části rybníka vytvořila stojatá voda, která při vypuštění rybníka nemohla odtéci a měla nežádoucí vliv na biodiverzitu rybníka. Dále žalobce namítl, že žalovaný neprokázal škodlivost zásahu. Žalovaný pouze obecně a hypoteticky argumentuje, aniž by prokázal vznik konkrétního škodlivého následku a příčinnou souvislost mezi jednáním žalobce a tímto následkem. Nebylo prokázáno, že takový následek hrozí nebo se již v současnosti projevil. Konečně žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný nepřezkoumal prvoinstanční rozhodnutí v rozsahu námitek, nevypořádal se s právním posouzením činnosti žalobce a pominul zkoumat, zda v příčinné souvislosti s činností žalobce vznikl škodlivý následek.
4. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě především vyjadřoval k námitkám, které byly obsahem předchozí žaloby žalobce ve věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 46 A 14/2014. Soud tedy na tomto místě rekapituluje jen pro danou věc relevantní argumenty žalovaného. Žalovaný zejména uvedl, že k úpravě nátok rybníka nebylo vydáno závazné stanovisko podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce na ústním jednání dne 14. 5. 2013 nezpochybňoval, že odbahnění litorálního pásma provedl. Odstranění litorálního pásma popisuje i ve svém vyjádření doručeném městskému úřadu dne 7. 10. 2013 a ve svém odvolání. Žalobce byl přítomen při podání

vysvětlení vlastníkem rybníka, kde se k odstranění litorálního pásma a úpravě nátoků doznal. V průběhu celého řízení žalobce neuvedl, že by zásah do litorálního pásma měl provést někdo jiný, než on sám. Městský úřad ve svém rozhodnutí neuváděl, že zásah měl být spáchán sacím bagrem. Zásah do litorálního pásma a přehrazení nátoků byly navíc potvrzeny i vyjádřením obce K. Konečně žalovaný uvedl, že v návaznosti na právní názor zdejšího soudu vyslovený v předchozím zrušujícím rozsudku do textu odůvodnění doplnil pasáž ohledně škodlivosti zásahu žalobce.

5. Žalobce v replice opět uvedl, že žalovaný neprokázal a nespecifikoval škodlivost zásahu. Dále zopakoval, že rybník je průtočný. Hlavní rybníční stoka, včetně nátokové části, je v souladu s mapovým podkladem správce toku. V místě od stávajícího nátoků do rybníka byla stoka více jak z jedné třetiny zanesena sedimenty, což mělo za následek omezení funkčnosti rybníka a oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, zejména pokud jde o kvalitu vody a zadržovací funkce pro případ povodní. Dále uvedl, že vždy tvrdil, že v nátokové části rybníka provedl pouze údržbu spočívající ve vyčištění od černé skládky a naneseného sedimentu. Mělkovodí rybníka nebylo údržbou nepřiměřeně omezeno, neboť byla zachována hloubka 60 cm. Při těchto pracích nebyl použit sací bagr. Nedošlo k podstatné změně vodního toku. Tyto práce nevyžadovaly podle § 15 odst. 3 vodního zákona stavební povolení ani ohlášení, což znamená, že je lze provést bez projektové dokumentace a závazného stanoviska orgánu ochrany přírody. Nebyla narušena předmětná část vodoteče a nedošlo k ohrožení její stabilizační funkce. Dále uvedl, že přehrazené koryto bylo neupraveným přelivem, který vznikl v důsledku dlouhodobě neprováděné údržby rybníka, neboť povrchová voda si tudy našla cestu nejmenšího odporu ze zadržované vody v zaneseném vtoku. Toto koryto nebylo propojeno s rybníční stokou, jak je u průtočných rybníků obvyklé, a docházelo jím jen k doplňování vody do rybníka. Tím se omezila průtočnost přibližně jedné třetiny plochy rybníka a došlo ke snížení kvality vody. Žalovaným uváděné původní koryto přitom zůstalo nadále zvodnělé vodou z rybníka a zemní vyvýšeniny jsou tak nadále dotovány vodou. Konečně žalobce uvedl, že jeho činností naopak došlo ke zlepšení všech funkcí rybníka a nikoliv k poškození významných krajinných prvků a oslabení jejich ekologicko-stabilizační funkce. Žalovaný neposuzoval významný krajinný prvek jako celek a celou věc neposoudil z hlediska vodního zákona, neboť zákon o ochraně přírody a krajiny nedefinuje pojem rybník.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že podle úředního záznamu ze dne 14. 1. 2013 zástupce městského úřadu na konci roku 2012 při kontrole provedeného odbahnění D. rybníka v obci K. zjistil, že došlo ke škodlivému zásahu do významného krajinného prvku – D. rybníka na pozemku p. č. X v k. ú. T., a to bez souhlasu orgánu ochrany přírody. Zásah spočíval v odstranění celého litorálního pásma, jež bylo sníženo o 30 cm. Byl proveden nad rámec souhlasu k odbahnění rybníka vydaného dne 4. 11. 2011 městským úřadem pod č. j. 51763/2011-MUR/OŽP-00085, neboť jednou z jeho podmínek bylo ponechání litorálního pásma. Podle protokolu o kontrolním zjištění ze dne 14. 3. 2013 byla dále téhož dne na místě provedena kontrola, při níž bylo zjištěno, že došlo k přehrazení části koryta vodního toku přivádějícího vodu do rybníka zeminou a vybudování nového nátoků. Původní tok po zaslepení ztratil svou funkci. Nový nátok byl vybudován jako zemní hloubené koryto ústící nejkratší cestou do rybníka. Tyto zásahy nebyly s orgánem ochrany přírody projednány. K protokolu je

připojena fotodokumentace zachycující částečně zasypané koryto dřívějšího nátoku a nově vybudovaný nátok.

7. Dne 11. 4. 2013 podal u městského úřadu vysvětlení zástupce vlastníka rybníka (PP S. s.r.o., IČO: X, sídlem R., K.). Tomuto úkonu byl přítomen i žalobce, který uvedl, že práce na rybníce provedl on na základě požadavku vlastníka. Následně městský úřad se žalobcem zahájil správní řízení ve věci správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny. Na ústním jednání konaném dne 14. 5. 2013 žalobce k přehrazení nátoku uvedl, že vodní tok pouze uvedl do původního stavu, neboť nátok směřoval do středu rybníka a rozděloval jej na dvě části, přičemž zadní nebylo možné vypustit. Ve vyjádření ze dne 4. 10. 2013 dále žalobce uvedl, že k odbahnění litorálního pásma rybníka došlo na základně zadání objednatele, neboť tato část byla silně zanesena dlouhodobým neudržováním rybníka. K úpravě nátoku uvedl, že v tomto prostoru byla komunální skládka, v důsledku čehož došlo k jeho přesměrování doprostřed rybníka, jehož horní část se nedala vypustit. Nátok tak byl navrácen do původního stavu, aby voda protékala celým rybníkem.
8. Dne 16. 10. 2013 vydal městský úřad rozhodnutí, č. j. 11782/2013-MURI/OŽP-00085, jímž byl žalobce uznán vinným ze správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť v období přibližně od září do prosince 2012 provedl škodlivý zásah do významných krajinných prvků vodního toku a rybníka bez souhlasu orgánu ochrany přírody, konkrétně odbahnění litorálního pásma D. rybníka na pozemku p. č. X v k. ú. T. v nátokové části rybníka snížením terénu o asi 30 cm, přehrazení původního mělkého nátokového koryta o délce 50 m zeminou a vybudování nového nátokového koryta ústícího nejkratší cestou do rybníka. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
9. Žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 1. 2014, č. j. 170291/2013/KÚSK, zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou podanou u zdejšího soudu, který rozsudkem ze dne 23. 10. 2015, č. j. 46 A 14/2014-42, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zdejší soud přitom žalovanému uložil, aby se řádně vypořádal s námitkami a argumenty, jimiž žalobce zpochybnil škodlivost jím provedeného zásahu a své závěry řádně odůvodnil.
10. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání znovu zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
11. Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť žalobce s takovým postupem souhlasil a souhlas žalovaného je presumován (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
12. Podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny „[v]ýznamné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umisťování

staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.“

13. Podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny „[o]rgán ochrany přírody uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, která se dopustí protiprávního jednání tím, že provádí škodlivý zásah do významného krajinného prvku bez souhlasu orgánu ochrany přírody“.
14. Soud předně uvádí, že žalobcův odkaz na jeho předchozí písemná vyjádření ve správním řízení a v řízení před zdejším soudem pod sp. zn. 46 A 14/2014 nelze považovat za řádný žalobní bod. Povinností žalobce je podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. vymezit konkrétní skutkové a právní důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Prostý odkaz na jiná podání, která žalobce učinil v řízení před správními orgány nebo v jiném soudním řízení, aniž by žalobce alespoň vymezil, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí nebo jemu předcházejícímu řízení, tyto požadavky nenaplnjuje. Soud se proto těmito obecnými odkazy nezabýval.
15. Stejně tak se soud nemohl zabývat žalobními body, které žalobce uplatnil poprvé až v replice k vyjádření žalovaného, a skutečnostmi, které žalovaný v rámci těchto žalobních bodů v replice nově tvrdil (např. námitky, že přehrazený nátok zůstal zavodněn vodou z rybníka a nedošlo tak k oslabení jeho ekosystému, nebo že žalovaný neposuzoval významný krajinný prvek jako celek a celou věc neposoudil i z hlediska vodního zákona). Rozšířit žalobu o nové žalobní body neuplatněné v žalobě lze podle § 71 odst. 2 pouze ve lhůtě pro podání žaloby. V daném případě byla replika soudu doručena až dne 19. 1. 2017, tedy více než půl roku po uplynutí této lhůty. Uvedené žalobní body tedy byly uplatněny opožděně.
16. Nejprve se tak soud zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Lze obecně uvést, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu může spočívat v nedostatku důvodů, anebo v jeho nesrozumitelnosti [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. O nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost rozhodnutí se jedná zejména tam, kde z výroku a obsahu přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu není vůbec zřejmé, jak správní orgán rozhodl. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí se primárně týká nedostatků odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, jehož náležitosti vyplývají z § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se bude jednat zejména tehdy, pokud z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo jak se vypořádal s připomínkami a námitkami účastníků řízení.
17. Žalobce v tomto směru jednak obecně namítl, že žalovaný nepřezkoumal prvoinstanční rozhodnutí v rozsahu námitek. Tomu soud nemůže přisvědčit. Žalovaný se naopak odvolacími námitkami žalobce detailně zabýval na str. 4 až 9 odůvodnění svého rozhodnutí. Nejeví se ani, že by některou z nich opomněl vypořádat. O tom ostatně svědčí i to, že žalobce byl schopen v odůvodnění napadeného rozhodnutí identifikovat důvody, na nichž je napadené rozhodnutí založeno a proti nimž v žalobě brojí. Dále žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s právním posouzením jeho činnosti. Ani s tím nelze souhlasit. Z napadeného rozhodnutí jasně plyne, že činnost žalobce byla

žalovaným posouzena jako škodlivý zásah do významných krajinných prvků (rybníka a nátoku) provedený v rozporu s § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny (srov. např. str. 5 napadeného rozhodnutí). Ztotožnit se konečně nelze ani s námitkou, že správní orgán pominul zkoumat, zda v příčinné souvislosti s činností žalobce vznikl škodlivý následek. Škodlivostí žalobcova zásahu a příčinnou souvislostí s jeho jednáním se žalovaný zabýval zejména na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí, kde mj. uvedl, že přehrazením nátok ztratil svou ekologickou a stabilizační funkci vodního toku a voda byla svedena do jím nově vybagrovaného ekologicky nestabilního nátoku. Omezením průtoku došlo k negativnímu ovlivnění ekosystému vázaného na vodní prostředí v prostoru vyvýšeniny porostlé olšemi. Žalobce dále odbahněním zlikvidoval ekologicky nejcennější část litorálního pásma rybníka, na níž je vázána řada obojživelníků, mokřadních rostlin či bezobratlých, čímž narušil biodiverzitu a ekosystém rybníka. Tento žalobní bod proto soud shledal nedůvodným.

18. V úvodní části žaloby dále žalobce obecně namítl, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav na místě. Žalobce konkrétněji nespecifikoval, v jakém směru měla být zjištění žalovaného nedostatečná. Soud konstatuje, že obdobnou námitkou se již zabýval v dřívějším rozsudku v této věci ze dne 23. 10. 2015, č. j. 46 A 14/2014 – 42 a nemá důvody se od svého názoru odchylovat. Nezbyvá tedy než zopakovat, že „[u]vádí-li žalobce, že ve věci nebylo provedeno místní šetření a není ani specifikováno, jak ke svým zjištěním správní orgány došly, pak této námitce nelze přisvědčit. Ve správním spise je doklad o tom, že na základě předchozího (byť nezdokumentovaného) neformálního šetření z konce roku 2012 došlo dne 14. 3. 2013 ke kontrole (v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nazvané místní šetření), při které byl zjištěn skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svých rozhodnutí. O této kontrole byl řádně pořízen protokol. Rovněž následné ústní jednání ze dne 14. 5. 2013 neobsahovalo žádné vady, ke kterým by soud měl při hodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí přihlédnout. Namítá-li žalobce nepřizvání majitele rybníka, pak je třeba uvést, že vlastník rybníka není podle zákona účastníkem správního řízení a správní orgán prvního stupně tak neměl žádnou povinnost jej k jednání přizvat.“
19. Lze dodat, že sám žalobce ve svých podáních skutková zjištění správních orgánů potvrzoval, neboť v nich – byť jen jinými slovy – popisoval přesně tu činnost, kterou mu správní orgány vytýkaly. V protokolu z ústního jednání ze dne 14. 5. 2013 uvedl, že vodní tok uvedl do původního stavu podle původní projektové dokumentace. Ve svém vyjádření ze dne 4. 10. 2013 dále uvedl, že provedl odbahnění rybníka v části litorálního pásma a navrátil nátok do původního stavu tak, aby voda protékala přes celý rybník. Ve svém odvolání pak mj. sdělil, že vtok uvedl do původního stavu, že část vtokového místa byla odbahněna s výškou hladiny u vtoku asi 60 cm, že upravil část nátoku na stávající úroveň terénu zeminou, a že v současné době je litorál hluboký 0,5 a více metru. Soud v této souvislosti podotýká, že podle dokumentace odbahnění rybníka, jež je založena ve správním spise, byla před zásahem žalobce v nejnižším místě hloubka litorálního pásma přibližně 26 cm a snižovala se až na 10 cm. Závěr žalovaného o snížení terénu v litorálním pásmu o přibližně 30 cm tedy těmito skutečnostem odpovídá. Z místa byla navíc městským úřadem pořízena fotodokumentace zachycující úpravy provedené žalobcem. Skutkový stav tak byl dostatečně zjištěn a správní orgány dodržely požadavky § 3 správního řádu. Tento žalobní bod je proto nedůvodný.

20. Dále žalobce namítl, že správní orgány nezohlednily rozhodnutí předcházejících pracím na rybníce. Konkrétně zmínil pouze rozhodnutí Městského úřadu Říčany jako vodoprávního úřadu ze dne 10. 4. 2014, č. j. 95113/2014-MURI/OVÚ/00365, jímž byl schválen manipulační a provozní řád rybníka. Žalobce z něj dovozuje, že rybník je průtočnou nádrží, a že jeho hladina se v průběhu roku mění, neboť klesá až o 0,8 m na hladinu stálého nadržení, čímž se údajně mění kvalita litorálního pásma. Žalovaný však tyto skutečnosti vzal v úvahu, neboť k obdobné odvolací námitce, v níž žalobce poukázal na klimatické změny a manipulační a provozní řád rybníka, na str. 6 svého rozhodnutí žalobci vysvětlil, že zajištění průtočnosti rybníka není zákonným důvodem, který by jej opravňoval k provedení zásahu bez souhlasu orgánu ochrany přírody a že hloubka litorálního pásma se posuzuje k hladině běžného nadržení (tj. k vyšší hladině), neboť ke kolísání hladiny během roku dochází u všech rybníků. S těmito závěry se přitom soud ztotožňuje a žalobce je žádnou relevantní argumentací ani nezpochybňuje, neboť v podstatě toliko opakuje své odvolací námitky. Ostatně vycházel-li by žalovaný z hladiny stálého nadržení, kdy je hloubka litorálního pásma nejnižší – tedy je nejvíce mělké a ekologicky nejhodnotnější – byl by zásah žalobce jen o to škodlivější. Nadto lze podotknout, že žalobce v žalobě sám uvedl, že v místech litorálního pásma se před jeho zásahem nacházela stojatá voda, již nebylo možno vypustit. Jeho argumentace o ovlivňování hladiny jejím záměrným snižováním podle manipulačního a provozního řádu se tedy jeví i jako vnitřně rozporná. Tuto námitku proto soud posoudil jako nedůvodnou.
21. Dále žalobce namítl, že žalovaný neprokázal, že žalobce zasáhl do nátoky vytvořeného usazováním sedimentu a do litorálního pásma v nátokové části rybníka. Soud konstatuje, že i s touto námitkou se již vypořádal ve svém předchozím rozsudku v této věci ze dne 23. 10. 2015, č. j. 46 A 14/2014 – 42: *„Druhou podmínkou je prokázání skutečnosti, že se zásahu dopustil skutečně žalobce. I tuto podmínku má soud za splněnou, přičemž rozhodující je především skutečnost, že žalobce (přestože splnění této podmínky v žalobě zpochybňuje) ve svých podáních v průběhu správního i soudního řízení sám přiznal, že předmětný zásah, spočívající v zásahu do části litorálu a vybudování nového vtoku do rybníka, skutečně provedl. Správní orgány tak neměly povinnost provádět další dokazování, jelikož činnost žalobce byla bezpečně prokázána již jeho vlastními podáními.“* Lze jen dodat, že žalobce především v protokolu z ústního jednání ze dne 14. 5. 2013 připustil, že provedl přehrazení nátoky; ve vyjádření ze dne 4. 10. 2013, že (podle zadání objednatele) odbahnil litorální pásmo rybníka a navrátil nátok do původního stavu před jeho zanesením; a ve svém odvolání také, že část vtokového místa byla odbahněna (prohloubena) se spádovým napojením na stávající koryto rybníka s výškou hladiny u vtoku 60 cm, a že v místě napojení mělkého koryta a obnoveného vtoku byla provedena úprava zeminou na úroveň stávajícího terénu. Skutkový stav byl tak i v tomto směru žalovaným zjištěn dostatečně a v souladu s § 3 správního řádu. Ani v nyní podané žalobě žalobce nepředložil žádné důkazy, kterými by vyvrátil, že se dopustil přehrazení nátoky rybníka a odbahnění litorálního pásma, ani netvrdil a neprokázal, že by skutek, který je mu kladen za vinu, spáchal někdo jiný. Tento žalobní bod je proto nedůvodný.
22. Dále žalobce namítl, že žalovaným zmiňovaný nátok nebyl původním, neboť tím byl žalobcem obnovený nátok. K tomu lze říci, že z hlediska odpovědnosti žalobce za správní delikt podle § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny je nerozhodné, který z nátoků byl oním původním, a zda žalobcem vyčištěný nátok byl

ten, který má za normálních okolností do rybníka vtékat. Podstatné je, že přehrazený nátok byl vodním tokem a tedy významným krajinným prvkem podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny a žalobce provedl jeho úpravu (srov. § 4 odst. 2 větu čtvrtou tohoto zákona) bez souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny a tento zásah byl škodlivý. Taktéž žalobcem namítaná skutečnost, že rybník nebylo možné vypustit a v nátokové části rybníka se tvořila stojatá voda je sama o sobě bez relevance, neboť škodlivost zásahu je posuzována z hlediska ochrany přírody a krajiny a ne z hlediska vodohospodářského. Obecné tvrzení o tom, že stojatá voda měla nežádoucí vliv na biodiverzitu, pak žalobce nepodpírá žádnými argumenty. Lze tedy jen podotknout, že právě v těchto místech rybníka se nacházelo litorální pásmo, které bylo naopak ekologicky nejcennější částí rybníka. I tento žalobní bod proto soud shledal nedůvodným.

23. Konečně žalobce namítl, že žalovaný neprokázal škodlivost zásahu a pouze obecně a hypoteticky argumentuje. Soud se žalobcem nesouhlasí. Ustanovení § 88 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně přírody a krajiny jako následek (jakožto jeden ze znaků skutkové podstaty správního deliktu podle tohoto ustanovení) vymezuje *škodlivý zásah*. Pojem škodlivosti je přitom nutno vykládat systematicky v návaznosti na § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy bude se zásadně jednat o zásah, který vedl „*k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce*“. Jinak řečeno jde o takový zásah, ke kterému bylo nutno podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny získat souhlas orgánu ochrany přírody, a jeho provedení zapříčinilo poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho funkcí.
24. Jak již bylo výše konstatováno, žalovaný dostatečným způsobem zjistil skutkový stav na místě (včetně pořízení fotodokumentace), zejména že došlo k odbahnění části litorálního pásma rybníka přibližně o 30 cm, jež má nyní hloubku větší než 0,5 m, přehrazení jednoho z nátoků rybníka zeminou a svedení vody do jiného, nově prohloubeného. Bylo taktéž prokázáno, že tyto činnosti provedl žalobce. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný dovodil (srov. zejm. jeho str. 4 a 6 až 9), že žalobcem přehrazeným korytem přestala protékat voda, a tudíž ztratilo ekologickou a stabilizační funkci vodního toku a došlo k negativnímu ovlivnění ekosystému, který byl na vodní prostředí vázán, zejména pokud jde o prostor vyvýšeniny porostlé olšemi. Žalobce dále odstranil nejcennější část litorálního pásma v rozmezí 0 – 0,5 m hloubky, na níž je vázána celá řada rostlin a živočichů, zejména obojživelníků, mokřadních rostlin a bezobratlých, čímž byl narušen ekosystém rybníka a došlo ke snížení jeho biologické rozmanitosti. Žalovaný tedy v intencích shora citovaného § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny dostatečně konkrétně popsal, jakým způsobem došlo k poškození a oslabení funkcí rybníka a nátoku do něj vtékajícího. Bylo tak prokázáno, že žalobce způsobil zásah do významných krajinných prvků, který byl škodlivý. Tuto námitku proto soud shledal nedůvodnou.
25. Závěrem soud dodává, že pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržené důkazy, neboť veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci vyplynuly z obsahu správního spisu a není tedy nutné dokazování doplňovat. To se týká jak žalobcem předložené kopie zaměření D. rybníka ze srpna 2011 a ortofotomapy s vyznačením řádných a evidovaných nátoků do rybníka, tak i důkazu spisem zdejšího soudu

sp. zn. 46 A 14/2014. Ostatní žalobcem označené listinné důkazy jsou již součástí správního spisu.

26. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., z něhož plyne, že právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem má účastník, který byl ve věci plně úspěšný. Žalobce nebyl z procesního hlediska ve věci ani z části úspěšný, náhrada nákladů řízení mu proto nenáleží. Žalovaný byl sice plně úspěšný, žádné náklady mu však v řízení před soudem nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. května 2018

Mgr. Jitka Zavřelová , v. r.
předsedkyně senátu